

दासनयासो स्युरन्वया दास उच्यते काविकापुरा-
नोक्तो निजगोत्रेण संस्कारं विना गृहीते उटक्तकादौ
च तेषां च दासवज्ररणीयतया तथात्वम् उक्तकथञ्चे मूलं
इयम् । स्त्रियां ङीप् । दास-उपपत्तेः अच् । उप-
पत्तेः लिङ् । एङ्त्वाचरे पुं दासपत्नीञ्चे इयम् । १० दस्यौ
च दासवैशञ्चे इयम् । दासस्त्रापत्यं नडा० फक् ।
दासायन दासापत्ये पुंस्त्री० । दास+भृश० अभूततद्भावे
क्यङ् । दासायते अदासो दासो भवतीत्यर्थः । अदासं
दासं करोत्यर्थे च कजाद्यातु प्रयोगः अदासो दासो
भवति दासीभवति अदासं दासं करोति दासो करोती-
त्यादि संज्ञायां कन् । दासक मोक्षप्रवर्त्तकविभेदे तस्य गो-
त्रापत्यम् अद्या० फक् । दासकायन तद्गोत्रापत्ये पुंस्त्री ।

दासपत्नी स्त्री न० । दासयति दास-उपपत्तेः अच् दासोऽ-
त्ताचरः पतिर्याशाम् । १२ पु० । “दासपत्नीरहिगोपा
अतिष्ठ” ऋ० १२।११ “दासो विप्रोपक्षपण्यहेतुर्दत्तः
पतिः स्वामी यासामपां ता दासपत्नीः । दासपत्नीः
दस उपपत्तेः दासवतीति दासोऽतः पचाद्यच् ।
चित् इत्यनोदात्तत्वम् । दासः पतिर्वासां “विभाषा स-
पूर्वस्य” पा० ङीप् तत्संनियोगेनेकरित्यनकारः वङ्गनीहो
पूर्वपदप्रकृतिसरत्वम्” भा० “अग्निनापिन्दुमृच्छतं दत्तभूयो
तिरोक्षत्तामग्निना दासपत्नीः” भा० आ० १२० । इत०
दासश्च पत्नीव दासस्त्रियाश्च सर्ववचनम् ।

दासमित्र न० इत० । दासस्य मित्रे ततः अदूरदेशादौ
काव्या० ङज्जिडौ । दासमित्रिक गददूरदेशादौ लि०
स्त्रियां ङज्जि ङीप् स्त्रिडि टाप् । दासमित्रस्त्रापत्यम्
इज् । दासमित्रि तदपत्ये पुंस्त्री- । ततः ऐषुका विषये
देशे भक्तल । दासमित्रिभक्त तदीये विषये देशे न० ।

दासमौय लि० दंशमे देशभेदे भवः, दासं गूढं भिमते मान-
यन्ति सैषुनाथिन्वक्तादासव्यक्तासु भवोवा ह । १ दशमदे-
शभवे २ गृहस्य गृहाभिरतस्वीकृताते च । “ब्राह्मणानां
दासमीयानां वाङ्मी कानामयस्त्वनाम्” भा० क० ४४ अ० ।
नीलकण्ठेनोक्तैव व्युत्पत्तिर्दर्शिता ।

दासवैश पु० दासस्य दस्योर्विशः । दस्युनाथे “पुत्रये च
दासवैशाय चावहः” ऋ० २।११।८ “दासवैशाय दासानां
दस्यूनां वैशाय नाथाय” भा०

दासी स्त्री दास+गौरा० ङीप् दासस्य पत्नीव, तज्जातिस्त्री वा
ङीप् । १ पां चारिकायां कर्मकथ्यो दासञ्चे इयम् ।
“जातोऽपि दासां गूढेषु कापुतोऽप्यहरो भवेत् । नृते

पितरि कुर्वन् स भ्रातरस्त्वर्द्धभागिकम्” याज्ञ० २ गूढैवर्त्त-
योर्भाषायां २ तज्जातिस्त्रियाम् । ४ काकजङ्गायां
५ नीलान्द्राने हनीषभियङ्ग्राश्च राजनि० । ७ पीतभियङ्ग्रां
रत्नभा० दवेद्यां विश्वः । दास्याः पाद इव पादोऽस्य ह-
स्यादित्वाज्ञान्यकोपः । दासीपाद दासतस्यपादयुक्तेति०
स्त्रियां कृष्णपद्या० ङीप् पादस्य पञ्जावच । दासीपदोर्त्वेव
“पतितस्योटकं कार्यं सपिण्डैर्वान्धवा बहिः । निन्दि-
तेऽहनि सायाङ्गे ज्ञात्यृत्विग्युरुसन्निधौ । दासी
वटमपा पूर्णं पर्यस्येत् प्रेतवत् पटा” मनुः । अथ शब्द-
कल्पद्रुमे दासीवटस्त्वेकपदकल्पनं प्रामादिकं तत्र दास्याः
कर्तृत्वेन वटस्य च कार्यत्वेन भिक्षुपदार्थत्वेन पठ्यम्

दासीभारादि पु० पूर्वपदे प्रकृतिसरनिमित्ते शब्दमणे
स च पा० ग० सू० उक्तो यथा “दासीभारः देवकृतिः ।
देवभीतिः देवजातिः वसुभीतिः ओषधिचन्द्रमाः ।

दासीसभ न० दासीनां सभा संज्ञातः “सभाऽराजमनुष्य पूर्वा”
‘अत्रानां च’ पा० क्लीवता । दासीसंज्ञाति अमरः दास्या
मनुष्यत्वात् संज्ञातार्थकत्वे एव अत्रासापरत्वे क्लीवता श-
ब्दकल्पद्रुमे विषये दास्याः सभेत्येकवचनोक्तिः प्रामादिवी
एकस्याः संज्ञातासम्भवात् शालाश्वेत्ये च क्लीवत्वामसक्तेः ।

दासेर पुंस्त्री दास्याः अपत्यम् लुङ्त्वात् ढक् । दास्या
अपत्ये १ गूढे २ कैयत्ते च । स्त्रियां जातित्वात् ङीप् ।
दासां भवे लि० । दास-वा० एरच् । १ वट्टे पुंस्त्री
मेदि० स्त्रियां जातित्वात् ङीप् । सार्थे क० । दासेरक
चङ्गे राजनि० । दासीपुत्रादौ च हारा० ।

दास्य न० दासस्य भावः कर्म वा षण्ज् । दासस्य १ कर्मणि
२ तस्य भावे च । “निवेदनं स्वस्य दास्यं नवधा भक्तिवच-
नम्” ब्रह्मवै० प्रक्त० “पशूनां रक्षणं चैव दास्यं गूढे
दिजन्मनाम्” मनुः । दास्यञ्चे उदा० इयम् ।

दास्य न० दस्यो देवते अस्स अच् । अग्निनेनचत्वे ।
दाह पु० दह-भावे घञ् । १ भस्मीकरणे “दाहशक्तिरिष
ज्ज्ञवर्त्तनि” रघुः “दाहादूर्ध्वमशौचं स्यात् यस्य वेदानिको
विधिः” शु० त० अतिः । “पांशुर्वर्षे निशां दाहे” मनुः ।
यवदाहप्रकारः हन्त्योपरिगृह्यते उक्तो यथा

“इदं स्नापयित्वा तं शुद्धचेताभिसंहतम् । दक्षिणा-
गिरसं भूमौ बहिष्कृत्यां निवेशयेत् । हतेनाश्रयभा-
ग्याय स्वयच्छसुपशोतिनम् । चन्दनोक्षितसवाङ्गं सु-
मनोभिर्विभूषयेत् । हिरण्यवक्त्राभ्यां चित्वा जिह्वे
सप्तसु । हस्तेष्वपि पिपाद्वेन निहरेतुः क्षतादयः ।